

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 3. února 2011 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-395/10) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2007/2/ES — Politika životního prostředí — Infrastruktura pro prostorové informace — Výměna a aktualizace elektronických dat — Nepřijetí vnitrostátních prováděcích opatření“)

(2011/C 103/17)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Alcover San Pedro a V. Peere, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a S. Menez, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, s. 1) ve stanovené lhůtě

Výrok

- 1) Francouzská republika tím, že nepřijala ve stanovené lhůtě všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE), nesplnila povinnosti, jež pro ni z této směrnice vyplývají.
- 2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 9.10.2010.

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. ledna 2010 Antonim Tomaszem Uznańskim proti usnesení Soudu prvního stupně (osmého senátu) vydanému dne 27. listopadu 2009 ve věci T-348/09, Uznański v. Polsko

(Věc C-143/10 P)

(2011/C 103/18)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Antoni Tomasz Uznański (zástupce: A. Nowak, adwokat)

Další účastnice řízení: Polská republika

Soudní dvůr (sedmý senát) kasační opravný prostředek zamítl usnesením ze dne 19. listopadu 2010.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 23. prosince 2010 — Waldemar Hudzinski v. Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

(Věc C-611/10)

(2011/C 103/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce a navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Waldemar Hudzinski

Žalovaná a odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

Předběžné otázky

Je nutno čl. 14a odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že podle něj nepříslušnému členskému státu odnímá pravomoc poskytovat na základě jeho vnitrostátního práva rodinné dávky zaměstnanci jen přechodně zaměstnanému na jeho území a to v každém případě tehdy, pokud ani samotný zaměstnanec ani jeho děti nebydlí v nepříslušném členském státě nebo se tam obvykle nezdržují?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 23. prosince 2010 — Jarosław Wawrzyniak v. Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

(Věc C-612/10)

(2011/C 103/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jaroslaw Wawrzyniak

Žalovaná: Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

Předběžné otázky

1) Má být čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1408/71⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že podle něj nepřislušnému členskému státu, do něhož je pracovník vyslán a který rovněž není členským státem bydliště dětí pracovníka, odnímá pravomoc vyplácet vyslanému pracovníkovi rodinné dávky v každém případě tehdy, jestliže pracovník svým vysláním do tohoto členského státu neutrpěl právní újmu?

2) Jestliže bude odpověď na první otázku záporná:

Je třeba čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1408/71 vykládat v tom smyslu, že nepřislušný členský stát, do něhož je pracovník vyslán, je oprávněn vyplácet rodinné dávky v každém případě pouze tehdy, jestliže je prokázáno, že v jiném členském státě nevzniká nárok na srovnatelné rodinné dávky?

3) Jestliže bude odpověď na tuto otázku rovněž záporná:

Brání pak právní předpisy Společenství, respektive Unie vnitrostátnímu právnímu předpisu jako je § 65 odst. 1 věta 1 bod 2 ve spojení s § 65 odst. 2 zákona o daních z příjmů (Einkommensteuergesetz, dále jen „EStG“), který vylučuje nárok na rodinné dávky, jestliže srovnatelná dávka je vyplácena v zahraničí nebo by byla vyplácena, pokud by o ní bylo příslušným způsobem požádáno?

4) V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

Jak je následně třeba řešit uvedený souběh nároku v příslušném státě, který je zároveň členským státem bydliště dětí, a nároku v nepřislušném státu, který rovněž není členským státem bydliště dětí?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35).

Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-625/10)

(2011/C 103/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J.-P. Keppenne a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že z důvodu nedostatečnosti opatření přijatých pro provádění prvního železničního balíčku Francouzská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z:

— čl. 6 odst. 3 a přílohy II pozměněné směrnice 91/440/EHS⁽¹⁾, jakož i čl. 14 odst. 2 směrnice 2001/14/ES⁽²⁾;

— čl. 6 odst. 2 až 5 směrnice 2001/14/ES;

— článku 11 směrnice 2001/14/ES;

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise na podporu své žaloby uplatňuje dva důvody.

Zprvce vytýká žalované, že nesplnila veškeré povinnosti stanovené v prvním železničním balíčku, který ukládá nejen povinnost oddělit subjekty zajišťující provozování železniční dopravy (ve Francii společnost SNCF) od subjektů odpovědných za provozování infrastruktury (ve Francii společnost RFF), ale rovněž aby tzv. „zásadní“ funkce přidělování kapacity železniční infrastruktury, vybírání poplatků za používání infrastruktury a udělování licencí zajišťovaly nezávislé subjekty. Společnost SNCF přitom odpovídá za určité zásadní funkce v oblasti přidělování tras vlaků a tyto funkce vykonává prostřednictvím Ředitelství železniční dopravy (ŘŽD). Tato zvláštní služba není na společnosti SNCF nezávislá z hlediska své právní formy, organizace ani rozhodovacích pravomocí.

Komise zadruhé uvádí, že ve vnitrostátní právní úpravě nejsou řádným a úplným způsobem provedeny požadavky směrnice 2001/14/ES na vytvoření systému odměňování výkonu na úrovni zpoplatnění přístupu k železniční infrastruktuře. Francouzská právní úprava je rovněž problematická v rozsahu, v němž dostatečným způsobem neupravuje podněty ke snižování nákladů na zajištění infrastruktury a výše poplatků za přístup.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 91/440/EHS ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 237, s. 25; Zvl. vyd. 07/01, s. 341).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 75, s. 29; Zvl. vyd. 07/05, s. 404).